

Sygn. akt: I C 2020/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Heda - Adamczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Fornal

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017r. w Wodzisławiu Śląskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. w B.**

przeciwko **R. F.**

o zapłatę (...),82

1. uchyła nakaz zapłaty w postępowania nakazowym z dnia 29 czerwca 2017r I Nc 1900/17;
2. oddała powództwo;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1.217 (jeden tysiąc siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

SSR Joanna Heda- Adamczyk

I C 2020/17

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w B. wniósł o zasądzenie od pozwanej R. F. 8732, 82 zł z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od 8.04.2017r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwana zobowiązała się do zapłaty w dniu 7.04.2017r. 8932, 82 zł na rzecz powoda poprzez podpisanie weksla z 9.11.2016r. W dniu 8.03.2017r. powód wezwał pozwaną do wykupu weksla. Pozwana wpłaciła na rzecz powoda 200,-zł, więcej nie zapłaciła. W dniu 8.03.2017r. wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 29.06.2017r. I Nc 1900/17 Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim uwzględnił powództwo.

W zarzutach od ww. nakazu pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda kosztów procesu. Zarzuciła pozwana, że powód w ogóle nie udowodnił roszczenia. Nie wykazał ani tego, że wypowiedzenie umowy pożyczki zostało pozwanej doręczone, ani że przedstawił weksel do wykupu. Skoro wypowiedzenie

pożyczki jest wezwaniem do wykupu rzekomego weksla, to data wypełnienia weksla winna pokrywać się z datą widniejącą na wezwaniu. Weksel natomiast wypełniony został 7.04.2016r., a wezwanie datowane jest na 8.03.2017r. Zatem twierdzenie, że weksel został wystawiony jest fałszywe, nadto „wezwanie do zapłaty:” nie jest tożsame z „przedstawieniem weksla do wykupu”. Pozwana zakwestionowała też tak zawarcie umowy, jak i otrzymanie środków finansowych od powoda. Twierdzenie powoda, że pozwana zapłaciła 200,-zł jest bezpodstawne. Wartość wskazana na wekslu nie wynika z jakiegokolwiek dokumentu.

W piśmie z dnia 27.09.2017r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko. W piśmie z dnia 4.10.2017r. pozwana podtrzymała swe stanowisko.

Sąd ustalił:

Pozwana podpisała weksel własny na rzecz powoda. Obok podpisu pozwanej nie widnieje data jego podpisania. W górnej części weksla widnieje miejsca zapłaty, data wystawienia weksla 9.11.2016r., kwota 8932,82 zł oraz data zapłaty 7.04.2017r. dane te wpisano innym charakterem pisma niż pismo, którym złożono podpis z danymi imiennymi pozwanej.

Dowód: weksel

Bezspornym jest, że do odpowiedzi na zarzuty dołączono kopię /niepotwierdzoną/ umowy pożyczki na 4250,-zł, za wskazaniem nadto całkowitej wartości do zapłaty 9180,-zł. oraz wskazaniem formy zabezpieczenia spłaty – weksla własnego in blanco wraz z deklaracją wekslową.

Sąd zważył:

Powództwo jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 232 zd. 1 kpc strony są obowiązywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zasadą jest jednak, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, czyli na powodzie (art. 6 kc). To powód bowiem jest dysponentem procesu i powód dochodzi zapłaty od pozwanej twierdząc, że roszczenie jego wynika przede wszystkim z weksla, lecz stanowiącego zabezpieczenie zawartej umowy pożyczki. Nadto twierdzi, że weksel został prawidłowo wypełniony, załączono do weksla deklarację wekslową oraz wezwano pozwaną do jego wykupu. Pozwana natomiast zaprzeczyła, jakoby ciążyło na niej zobowiązanie względem powoda, nadto zarzucała wypełnienie go znacznie wcześniej niż rzekome wezwanie do jego wykupu, którego w istocie nigdy nie otrzymała. Kwestionowała też wartość wskazaną na wekslu.

Powód co prawda roszczenie swe wywodzi z weksla, a zatem zobowiązania abstrakcyjnego, oderwanego od podstawy, w związku z którą weksel wystawiono, jednakże po pierwsze nie dołączył rzekomo sporządzonej deklaracji wekslowej, nadto powołuje się na fakt wezwania do wykupu weksla pozwanej jak i wartość dochodzonego roszczenia, których nie udowodnił w żaden sposób. Zakładając, że nawet weksel został wystawiony zgodnie z porozumieniem, to zgodnie z art. 33 prawa wekslowego weksel może być płatny m.in. w oznaczonym dniu /jak w nin. sprawie – 7.04.2017r./ . Zgodnie z art. 38 prawa wekslowego posiadacz weksla, płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następujących dni powszednich. Zatem powód przedstawić winien był weksel do zapłaty najdalej 11.04.2017r. /8 i 9.04.- dni wolne od pracy/. Powód natomiast w ogóle weksla pozwanej nie przedstawił ani nie wezwał jej do wykupu weksla.

Jak podano wyżej weksel wystawiony został niezgodnie z umową, na kwotę, której nie da się wywieść z żadnego dokumentu ani jego kserokopii, nawet gdyby uznać jej wiarygodność. Jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. W niniejszej sprawie posiadacz weksla przy nabyciu weksla od pozwanej dopuściła się co

najmniej rażącego niedbalstwa o ile nie nabył do w złej wierze. Umowa będąca podstawą wystawienia weksla opiewa na wartość dwukrotnie niższą niż wartość weksla Powód będący podmiotem profesjonalnym, stosując niedozwolone postanowienia umowne poprzez określenie tzw. „całkowitej kwoty do zapłaty” na 9180,-zł, która znikąd nie wynika i chcąc posiadać zabezpieczenie w celu uzyskania tej lub innej wartości przedstawił pozwanej będącej konsumentką druk weksla własnego w celu jego podpisania, co pozwana, nie mając świadomości konsekwencji, uczyniła.

Z uwagi na powyższe należało dokonać oceny zasadności roszczenia wynikającego bezpośrednio z zawartej z pozwaną rzekomo umowy. Nawet, gdyby uznać wiarygodność dołączonych kserokopii dokumentów /a co pozwana kwestionuje/, z kopii umowy pożyczki wynika, że przedmiotem umowy była wartość 4250,zł. W treści umowy co prawda wskazano tzw. całkowitą wartość do zapłaty 9180,zł, jest jednak nie do ustalenia, na jakiej to podstawie powódka mogłaby ewentualnie takiej wartości dochodzić, gdyż nie wiadomo, co mogłoby się na nią składać. Z pewnością nie stanowi ona wartości pożyczki. W istocie jednak ani do pozwu, ani do odpowiedzi na zarzuty pozwanej powódka nie dołączyła nie tylko dowodu uiszczenia przez pozwaną 200,-zł na jego rzecz, nie przedstawiła też umowy będącej podstawą wystawienia weksla na zabezpieczenie jej rzekomego roszczenia, jak również nie przedstawiła deklaracji wekslowej ani umowy pożyczki czy ostatecznego wezwania do zapłaty. Wszystkie te dokumenty, na które powołuje się powódka nie zostały złożone, załączniki do ww. pisma to niepotwierdzone za zgodność przez zawodowego pełnomocnika występującego w sprawie kserokopie, zatem niemające przymiotu dokumentu.

To powód był zobowiązany wykazać fakt istnienia zobowiązania, tym bardziej, że jest podmiotem profesjonalnym, a nadto w sprawie reprezentowany był przez zawodowego pełnomocnika. Powód nie wykazał więc podstawy faktycznej swego roszczenia, nie złożył do akt żadnej dokumentacji, na podstawie której można by dokonać weryfikacji jego twierdzeń w oparciu o konkretne dokumenty.

Dlatego należało uchylić ww. nakaz zapłaty na mocy art. 496 kpc i powództwo oddalić. Orzeczenie o kosztach procesu – art. 98 kpc.

SSR Joanna Heda – Adamczyk

z/ 1. odnotować zwrot akt z uzasadnieniem

2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron

9.11.2017r.

Sędzia: